

Nowohucki Biuletyn Solidarności

Nr 38/1591
14 października
2020 r.
Kraków

W dniu 8 października 2020 r., tuż po otrzymaniu informacji o decyzji władz AMP dotyczącej zamknięcia części surowcowej w oddziale krakowskim, Zarząd KRH zwołał nadzwyczajne posiedzenie z udziałem przewodniczących komisji zakładowych m.in. w celu ogłoszenia pogotowia strajkowego. Wspólnie wydano stanowisko, którego skan przedstawiamy poniżej.

Stanowisko Zarządu Komisji Robotniczej Hutników NSZZ „Solidarność” ArcelorMittal Poland S.A. Kraków z dnia 8 października 2020 r.

Dzisiejsza informacja o zamknięciu pracy wielkiego pieca i stalowni, przekazana przez Zarząd AMP, a podjęta przez dyrekcję koncernu, spadła na organizacje związkowe, a szczególnie na pracowników których to dotyczy, jak przysłowiowy grom z jasnego nieba.

Niepewność, ogromne rozczarowanie i wrazenie zostania oszukany to odczucia jakie teraz dominują wśród krakowskiej załogi. Walka o pracę wielkiego pieca, o utrzymanie funkcjonowania części surowcowej trwała kilka lat. Wykonany remont WP i inne nakłady inwestycyjne pozwalały na jego wieloletnią pracę. Tyle energii, wysiłku, interwencji, protestów i użytych argumentów w pismach wysyłanych do Prezydenta RP, Premiera RP, Prezydenta Miasta, Wojewody, polskich i unijnych parlamentarzystów, dyrekcji koncernu ArcelorMittal i innych instytucji, pomimo zapewnień wsparcia, nie przyniosło tak oczekiwanych przez pracowników krakowskiej Huty rezultatów. Cały czas byliśmy przekonywani przez Zarząd ArcelorMittal Poland tylko o czasowym wstrzymaniu pracy części surowcowej. Unia Europejska, jak i decyzje dotyczące dodatkowych obciążeń związanych z ceną energii elektrycznej (opłata mocowa), również przyczyniły się do takich, a nie innych decyzji.

Publicznie przekazana przez Zarząd AMP informacja stanowi iż decyzja o zakończeniu pracy Zakładu Wielkie Piece i Stalownia, jest ostateczna.

Stojąc przed tym faktem hutnicza „Solidarność” zobowiązuje się do podejmowania wszelkich działań mających na celu ochronę pracowników Huty i hutniczych spółek. Wzywamy Rząd RP do podjęcia rozmów z właścicielami koncernu ArcelorMittal. Z dniem 9 października br. wprowadzamy w strukturach naszego Związku POGOTOWIE STRAJKOWE. W obronie miejsc pracy jesteśmy gotowi posunąć się poprzez różnego rodzaju sprzeciw, aż do najostrzejszych form protestu, ze strajkiem włącznie.

PRZEWODNICZĄCY
Międzyzakładowej Organizacji Związkowej
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
ArcelorMittal Poland S.A. - Kraków
Władysław Kielian

Czarny czwartek – najgorszy scenariusz się spełnia

„Wielki piec nie zostanie na powrót uruchomiony” – taką decyzję władze spółki AMP ogłosiły w czwartek 8 października 2020 r., informując o definitywnym zamknięciu części surowcowej w krakowskiej hucie. Jak twierdzą, zostali zmuszeni do podjęcia tej trudnej decyzji. Poza pandemią firma wskazała kilka innych przyczyn, które to sprawiły. Proces zamykania stalowni rozpocznie się jeszcze w tym miesiącu i potrwa kilka tygodni. Jaki będzie los ponad tysiąca pracowników kombinatu, to pytanie zadają sobie dziś wszyscy.

W maju 2015 roku otrzymaliśmy od pracodawcy wiadomość, że ostatni pracujący wielki piec w Krakowie nie będzie remontowany, a część surowcowa zostanie zlikwidowana. Wówczas argumentem była niska konkurencyjność, a co za tym idzie nieopłacalność produkcji stali w Krakowie. Jednak przede wszystkim wysiłkiem zdeterminowanej załogi, przy wsparciu przyjaznych nam ludzi i środowisk udało się wymóc podjęcie pozytywnych decyzji o remoncie wielkiego pieca. Skutkiem tego w 2017 roku ponownie został uruchomiony. Jego generalny remont gwarantował pracę na kolejnych 20 lat.

Po upływie 2 lat ponownie uderzono w krakowską hutę. Tym razem była to decyzja o czasowym wstrzymaniu pracy wspomnianej instalacji. I znowu pełni determinacji rozpoczęliśmy bój o uratowanie miejsc pracy. Zwracaliśmy się do wszystkich, którzy byli by nas wspierać. Mnóstwo interwencji, protestów, a przede wszystkim rzeczowych argumentów kierowaliśmy do władz wszystkich szczebli. Począwszy od Prezydenta RP, Premiera RP, Prezydenta Miasta, Wojewody, polskich i unijnych parlamentarzystów po przez władze ArcelorMittal. Ostatecznie zdawałoby się, iż odnieśliśmy sukces. W lutym br. Zarząd Spółki poinformował o ponownym uruchomieniu wielkiego pieca i stalowni.

Niestety, po raz kolejny, argumentując tym razem sytuacją makroekonomiczną wynikającą m.in. z pandemii, w ostatniej chwili Zarząd Spółki ponownie odsunął w czasie decyzję wznowienia produkcji. Od tego czasu ani razu nie padły słowa o terminie ponownego uruchomienia. Natomiast coraz częściej słyszeliśmy, że sytuacja jest coraz gorsza. Ogólny spadek zapotrzebowania na stal oraz duży import wyrobów stalowych spoza krajów Unii Europejskiej to tylko część niespełnionych obietnic, których rozwiązania miała się podjąć europejska wspólnota. Kolejna rzecz to brak wyrównawczej opłaty węglowej, czyli takiej opłaty, która pozwoliłaby konkurować na globalnym rynku stali. Producenci stali w Unii Europejskiej ponoszą koszty m.in. uprawnień do emisji CO₂, których nie ponoszą producenci spoza wspólnoty. I na koniec, z polskiego podwórka, to wysokie koszty energii i wprowadzenie dodatkowych opłat w ramach rynku mocy, który wejdzie w życie w styczniu 2021 roku. Według władz Spółki

wszystkie te niekorzystne dla krakowskiej huty argumenty, wpłynęły na podjęcie decyzji o ostatecznym zaprzestaniu produkcji surowki w Krakowie.

Na pierwszy rzut oka wydawałoby się, że jest to czysto ekonomiczna decyzja. Jednakże patrząc na to wszystko z szerszej perspektywy okazuje się, że wcale tak nie musi być. Po pierwsze przez te wszystkie lata walki o wielki piec hutnicy byli karmieni obietnicami wsparcia począwszy od samorządowców, kończąc na najwyższych organach państwa. Również władze koncernu nie wykazały się zbyt dużym zaangażowaniem w obronę krakowskiej surowcówki. Przez cały czas uspakajano nas, że decyzja nie jest ostateczna. Należy tylko poczekać na nadejście koniunktury. Dla przykładu, parę tygodni temu w przestrzeni publicznej pojawiła się informacja o zbliżającym się terminie zamknięcia wielkiego pieca. I co się stało? Jeszcze tego samego dnia w telewizji i prasie ukazało się ze strony zarządu stanowcze dementi. Mało tego, w dniu 16 września oraz 6 października br. odbyło się posiedzenie Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego w Województwie Śląskim i Małopolskim, w którym uczestniczyli przedstawiciele AMP S.A. Głównym tematem spotkań była sprawa ograniczenia kosztów i obciążeń regulacyjnych nakładanych na przedsiębiorców sektora stalowego. Było to dwa dni przed ogłoszeniem decyzji i nikt się nawet nie zająknął na temat Krakowa.

Hutnicy po raz kolejny czują się wykorzystani i oszukani przez wszystkich. Kiedy była potrzeba naszego wsparcia każdy się do nas zwracał, obiecując gruszki na wierzbie. Teraz wyraźnie widać bezdusność wszystkich. Do tej chwili nikt z Zarządu nie przedstawił konkretnych propozycji dla pracowników, których zamierza się pozbyć. Zdaniem Związku bez odpowiednich rekompensat nie jest to możliwe. Pięćdziesięcioletni hutnik nie jest szczególnie poszukiwany na obecnym rynku pracy. Nie wolno zapominać o pracownikach spółek, które przez te wszystkie lata świadczyły usługi na rzecz huty. Tak naprawdę to są w większości byli pracownicy naszej huty, których w ramach ciągłych reorganizacji, mających na celu ograniczenie ilości załogi, postanowiono usunąć z hucianych struktur.

Jeszcze jedna czarna myśl nasuwa się w związku z ostatnimi decyzjami. Niedawno rząd podjął decyzję o systematycznym wygaszaniu kopalń. Koncerny stalowe wyprowadzają produkcję z UE, a niechybnie oznacza to koniec przemysłu ciężkiego w Polsce. Pamiętamy, że stosunkowo nie tak dawno byliśmy dumni z naszego przemysłu stocznioowego. Są tacy, którzy mówią o polskiej dolinie krzemowej. Uważajmy, abyśmy przez nieprzemyślane decyzje nie stali się tylko doliną.

Krakowska „Solidarność” nadal z całą mocą podkreśla, że decyzja o zamknięciu części surowcowej jest błędna i należy się z niej wycofać.

Ważne! Od poniedziałku wznawiamy konsultacje prawne dla naszych związkowców

Od poniedziałku przyszłego tygodnia (19.10.2020) przywrócone zostaną porady prawne dla członków „Solidarności”.

W związku z obecną sytuacją wynikającą z pandemii, w porozumieniu z działem prawnym Regionu Małopolskiego, uzgodniono nową formułę takich spotkań.

Wszyscy chętni do skorzystania z porady powinni zgłosić to telefonicznie do Sekretariatu KRH (tel. 12 290-18-19). Sekre-

tariat po uzgodnieniu z prawnikiem wyznaczy termin bezpośredniego spotkania, które odbędzie się w siedzibie KRH (bud. LTT, I piętro, pok. 103) z zachowaniem wszystkich obowiązujących procedur bezpieczeństwa. Osoby zainteresowane będą informowane telefonicznie o terminie spotkania. **Bardzo prosimy o odpowiedzialne zgłaszanie potrzeb i w razie zarezerwowanego spotkania dochowanie ustalonego terminu i godziny.**

12 października odbyło się spotkanie przewodniczących największych organizacji związkowych krakowskiego oddziału AMP. W trakcie spotkania zawarto porozumienie o utworzeniu Międzyzwiązkowego Komitetu Protestacyjno-Strajkowego, którego zadaniem będzie koordynacja dalszych działań. Oprócz tego wysłano pismo do Premiera RP wzywające do podjęcia skutecznych rozmów z właścicielami AMP, a także przyjazdu Premiera do Krakowa. Treść obu dokumentów poniżej.

Kraków, dn. 12 października 2020 r.

**POROZUMIENIE
ORGANIZACJI ZWIĄZKOWYCH
Krakowskiego oddziału ArcelorMittal Poland S.A.**

Organizacje związkowe w krakowskim oddziale ArcelorMittal Poland S.A. tj.:

- Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” ArcelorMittal Poland S.A. – Kraków,
  - NSZZ Pracowników ArcelorMittal Poland S.A. Kraków,
  - Komisja Międzyzakładowa NSZZ „Solidarność 80” Małopolska Mittal Steel Polska S.A. Kraków,
  - Związek Zawodowy Inżynierów i Techników MOZ Mittal Steel Poland S.A. Oddział w Krakowie,
- w związku z decyzją dyrekcji koncernu o likwidacji części surowcowej postanawiają z dniem dzisiejszym zawiązać

MIĘDZYZWIĄZKOWY KOMITET PROTESTACYJNO-STRAJKOWY,

którego zadaniem będzie koordynacja protestów i strajków organizowanych na terenie Krakowa i kraju.

Pierwszą decyzją Międzyzwiązkowego Komitetu Protestacyjno-Strajkowego jest wystąpienie do Premiera RP Mateusza Morawieckiego o zaangażowanie się Rządu RP w rozwiązanie dramatu tysięcy pracowników Huty i hutniczych spółek.

KOMISJA MIĘDZYZAKŁADOWA
NSZZ „Solidarność 80” MAŁOPOLSKA
Mittal Steel Polska S.A. Kraków
PRZEWODNICZĄCY
Marek Siwak

NIEZALEŻNY SAMORZĄDNY ZWIĄZEK ZAWODOWY
Pracowników ArcelorMittal POLAND S.A.
PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU ZWIĄZKU
Krzysztof Wójcik

PRZEWODNICZĄCY
Międzyzakładowej Organizacji Związkowej
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
ArcelorMittal Poland S.A. - Kraków
Władysław Kielian

MOZ ZWIĄZKOWY ArcelorMittal Steel Poland S.A.
Oddział w Krakowie
PRZEWODNICZĄCY
Krzysztof Siemieniuk

Kraków, dn. 12 października 2020 r.

**Premier
Rzeczypospolitej Polskiej
Pan Mateusz Morawiecki**

Szanowny Panie Premierze,

W dniu 8 października br. pracownicy krakowskiego oddziału ArcelorMittal Poland S.A. dowiedzieli się o decyzji Zarządu koncernu ArcelorMittal, powodującej całkowite wyłączenie jedynego, niedawno wyremontowanego, wielkiego pieca i likwidację części surowcowej. Niepewność, ogromne rozczarowanie, wrażenie zostania oszukanym i wykorzystanym - to odczucia, jakie teraz dominują wśród krakowskiej załogi.

Kilkuletnia energia pracowników i przedstawicieli organizacji związkowych, wysiłek, interwencje, protesty i użyte argumenty w pismach wysyłanych także do Pan Premiera, pomimo zapewnień wsparcia, nie przyniosło tak oczekiwanych przez załogę krakowskiej Huty rezultatów.

cd. na str. 4

dokończenie Pisma do Premiera RP ze str. 3

Zdajemy sobie sprawę, że decyzje dotyczące dodatkowych obciążeń związanych z ceną energii elektrycznej (opłata mocowa), przyczyniły się do wyłączenia części surowcowej, a co za tym idzie likwidacji tysięcy miejsc pracy. Również sposób postrzegania rynku stali w Unii Europejskiej prawdopodobnie spowodował takie, a nie inne decyzje dyrekcji ArcelorMittal. Obecnie w krajach unijnych organizowana jest przez centrale związkowe akcja „Europejka potrzebuje stal, stal potrzebuje Europę”.

Panie Premierze,

Parafrazując powyższe z całą stanowczością piszemy: „Polska potrzebuje stali, stal potrzebuje Polski”.

W dniu dzisiejszym zawiązany został Międzyzwiązkowy Komitet Protestacyjno-Strajkowy, który podjął decyzję o Pogotowiu Strajkowym. Naszym nadrzędnym celem jest obrona miejsc pracy. Jesteśmy gotowi posunąć się poprzez różnego rodzaju działania, nawet do najostrzejszych form protestu, włącznie ze strajkiem.

Panie Premierze,

Domagamy się od Rządu RP interwencji w powyższej sprawie, domagamy się Pańskiej obecności w Krakowie, domagamy się nareszcie skutecznych rozmów z właścicielami koncernu ArcelorMittal.

Czekamy...

Pod pomnikiem Bogdana Włosika

We wtorek 13 października minęła 38. rocznica tragicznej śmierci 20-letniego hutnika Bogdana Włosika zastrzelonego przez funkcjonariusza SB w trakcie demonstracji pod nowohucką Arką Pana w miesięcznicę wprowadzenia stanu wojennego.

W rocznicę tych wydarzeń delegacje NSZZ „Solidarność” składają wiązanki kwiatów i zapalają znicze przy pomniku postawionym w tym miejscu ku czci Bogdana Włosika, a także innych ofiar stanu wojennego. Od niespełna ćwierć wieku w tym samym czasie, mniej więcej w połowie października, hutnicza Solidarność organizuje memoriałowy bieg uliczny poświęcony pamięci Bogdana. W tym roku niestety z powodu pandemii bieg został odwołany, a co za tym idzie uroczystość pod pomnikiem była dużo skromniejsza. Nie było, bo być nie mogło, przedstawicieli ze strony uczestników biegu, jego organizatorów i sponsorów. W ich imieniu oraz w imieniu koleżanek i kolegów z „Solidarności” kwiaty pod pomnikiem złożyli członkowie Zarządu Komisji Robotniczej Hutników.

W najbliższą niedzielę 18 października w kościele na os. Szklane Domy, po Mszy św. o godz. 12.30, nastąpi uroczyste odsłonięcie tablicy pamiątkowej poświęconej wieloletniemu duszpasterstwu nowohuckich hutników O. Niwardowi Karszni. Hutnicza „Solidarność”, która jest współfundatorem tablicy, serdecznie zaprasza na tę uroczystość.

Stanowisko w sprawie polityki klimatycznej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” oraz Zespół ds. polityki klimatycznej KK w Stanowisku wydanym 6.10 br. stwierdza, że prowadzona od 2007 roku polityka klimatyczna Unii Europejskiej pod pozorem ochrony klimatu, to w istocie program zmierzający do marginalizacji rozwijających się gospodarek, w tym polskiej, jak i wymuszanie federalizacji państw narodowych w kierunku jednolitego europejskiego superpaństwa. Jednym z istotnych narzędzi tego nacisku, które dodatkowo pozostaje w sprzeczności z zasadami wolnego rynku, jest unijny system handlu emisjami ETS. Oczywiście jest, że wbrew licznym wezwaniom UE nie zrezygnuje z tego systemu.

Analizując przebieg ostatnich wydarzeń, w tym działania i zaniechania rządu w tej dziedzinie, wyraźnie widać, że w zakresie transformacji energetycznej nie ma przed Polską perspektywy 50-60 lat. Nie ma nawet perspektywy do 2050 roku, deklarowanej w ramach podpisanych ostatnio górniczych porozumień. Wręcz przeciwnie, wążąc plany rewitalizacji konwencjonalnych bloków energetycznych i rezygnację z budowy nowych, już dzisiaj widać naciski na likwidację większości z nich. To oznacza rewolucyjny, a nie ewolucyjny odwrót od energetyki opartej na węglu i skraca tę perspektywę nawet kilkanaście lat.

Wszystko wskazuje na to - czytamy w cytowanym Stanowisku - że jesteśmy przez polski rząd błędnie informowani, jakoby Polska wynegocjowała własną drogę sprawiedliwej transformacji energetycznej. Nie wiemy też, co polski rząd zadeklarował w ramach negocjacji nowego unijnego budżetu, który jak przypominamy zakłada przede wszystkim realizację unijnej polityki „Sprawiedliwej transformacji” opartej o „Zielony ład”.

Potwierdzają to również założenia polityki energetycznej państwa z września 2020 r. (sprzeczne z wcześniejszymi konsultacjami), oznaczające całkowity zwrot w zakresie transformacji energetycznej kraju, w konsekwencji skazujące Polskę na niemal całkowite uzależnienie od importu energii.

W związku z powyższym Prezydium KK formułuje następujące pytania:

- Jak polskie władze będą realizowały cel, rozwoju gospodarczego Polski, generującego odpowiednią liczbę dobrych i wysokopłatnych miejsc pracy?

- Jak rząd zamierza dla tego rozwoju zapewnić bezpieczeństwo energetyczne, które będzie odpowiadało wyzwaniom rozwijającej się gospodarki?

- Jak w perspektywie kilku, kilkunastu i kilkudziesięciu lat będzie wyglądał polski mix energetyczny i jakie środki rząd zamierza na to przeznaczyć?

To są fundamentalne pytania, na które w trybie pilnym NSZZ „Solidarność” oczekuje odpowiedzi opartych o wiarygodne analizy skutków społecznych i kosztów realizowanych przez rząd działań. Prezydium KK oczekuje też podjęcia z NSZZ „Solidarność” pilnych i rzeczywistych rozmów w tym zakresie.

NBS - pismo wydawane przez KRH NSZZ „Solidarność”

dla członków i sympatyków Związku. Nakład 2000 szt.

Redakcja: bud. LTT pok. 104, tel. 12 290 38 29

e-mail: nbs.krh@poczta.fm, solidarosc@krhhts.pl, www.krhhts.pl